

48. Det Europæiske Fællesskabs fald?

Mange politikere blev chokerede og ulykkelige, da de britiske vælgere stemte Storbritannien ud af EU. Brexit burde ikke være kommet bag på politikerne, men de går desværre stadig rundt med skyklapper på, selvom det europæiske projekt på mange måder er slået fejl. De må forholde sig til virkeligheden, hvis EU skal have en fremtid.

Evaluering af det indre marked

Købekraftsundersøgelserne fra Danmarks Statistik (side 21) er den officielle dokumentation på det indre markeds fiasko, for hvis det indre marked var blevet en succes, ville priserne i hele EU være stort set de samme på nær nogle få procent i momsforskelle. Det er det samme marked, ikke sandt? Hvis det fungerede efter hensigten, kunne købmændene i Danmark frit tage til nabolandet Polen og købe ind der. Så ville de kunne sælge igen til den halve pris og alligevel tjene ganske pænt på det.

Det gør de ikke, for handel over grænserne i EU fører alverdens problemer med sig. Både monopolerne og domstolene slår hårdt ned på frihandel - også inden for EU - så hvis man er en almindelig købmand, der bare vil passe sin butik i fred, er man nødt til at handle med den nationale generalimportør og overholde de betingelser og priser, som denne dikterer.

Det har udviklet sig så grelt, at en butikskæde har vendt det hele på hovedet og slået sig op på at droppe det "normale" samarbejde med monopolerne og i stedet benyttet det fejlslagne indre marked som forretningsgrundlag. Normal åbnede i 2013 med EU-importerede mærkevarer. Nu har kæden hundredvis af butikker i hele Norden med "spændende priser", der forklares således på butikkens plakater:

"De store multinationale selskaber, som producerer de mærkevarer, du er vant til at købe, sætter deres priser ud fra et lands købekraftindeks. Eftersom Danmark er et rigt land, koster en tube tandpasta langt mere i Danmark end i f.eks. Grækenland. Igennem det indre marked køber vi vores varer billigere i andre EU-lande."

Normal er en del af den succesfulde internationale Bestseller-koncern og har således styrke til at modstå evt. chikane. Kæden udnytter systematisk de kunstigt skabte prisdifferencer i EU til at sælge til "spændende priser" i Danmark.

Hvis det indre marked fungerede, ville lavere priser være det normale overalt.

Kedelige varer til spændende priser

Normal sælger helt normale varer til din husstand. Og vi sælger varerne billigt, så du bedre har råd til de sjove ting. Vi bliver tit spurgt, hvordan vi gør. Det synes vi er ret indviklet at forklare, men spænd hjemmen og prøv at følge med:

Hvordan kan det være så billigt?

De store multinationale selskaber, som producerer de mærkevarer, du er vant til at købe, sætter deres priser ud fra et lands købekraftindeks. Og eftersom Danmark er et rigt land, koster en tube tandpasta langt mere i Danmark end i f.eks. Grækenland. Igennem det indre marked køber vi vores varer billigere i andre EU-lande.

Hurra! Endelig får vi noget tilbage for vores EU-medlemskab!

Så ved du det.

Ræset mod økonomisk vækst

Det moderne velstandssamfund blev i det store hele grundlagt i 60'erne, hvor der var en enorm økonomisk vækst. Den aftog i løbet af 70'erne og lagde sig på et fast, men relativt lavt niveau i 80'erne (side 13).

Det indre marked skulle være løsningen på det problem, for der var stadig mange elementer, der var til gene for produktionen. Man ville også gerne have, at virksomhederne i EU blev bedre til at konkurrere med virksomhederne i USA og Japan (kapitel 7). I dag ved vi, at der skete det stik modsatte. Den økonomiske vækst er nu så ringe, at man dårligt kan tale om vækst, og nøgletallene bekræfter ikke overraskende, at USA under hele forløbet har haft en større vækst end EU og Danmark.

En af årsagerne er, at EU-Domstolen handicappede europæiske virksomheder ved at afskaffe frihandel og give virksomhederne i tredjelandene ret til at kontrollere priserne på deres varer i EU. Handelsrestriktionerne er værst i Danmark, hvor domstolene har anlagt den mest restriktive fortolkning i forhold til frihandel. Det er ikke underligt, at det også afspejles i de økonomiske nøgletal. Sammenhængen er kort og klart forklaret af Las Poulsen i Børsen (side 31).

Det er paradoksalt, at de politiske ledere i Danmark ikke kan få hænderne ned, blot den økonomiske vækst er positiv. Det sætter tingene lidt i perspektiv, at Kina betragter 2015 som et trist vendepunkt, fordi det kinesiske bruttonationalprodukt "blot" steg med 6,9 % i det år. Det var den ringeste vækst i Kina i 25 år!

I *Sund fornuft - og andre fortællinger* vil jeg komme ind på den økonomiske krises skjulte årsager. Her vil jeg dog at påpege, at økonomien spiller en rolle for de svageste i samfundet (side 29-30), og nævne, at der ikke er samfundsmæssige gevinster ved at uddele privilegier til nogle få, som derved gøres uhyrligt rige.

Kinas vækst var den laveste i 25 år i 2015

Det kinesiske bruttonationalprodukt voksede "blot" 6,9 procent sidste år. Det er på linje med forventningerne.

Dampen er ved at gå af den kinesiske økonomi, der sidste år voksede 6,9 procent ifølge nye tal fra Kinas statistiske kontor ifølge nyhedsbureauet AFP. I kinesisk målestok er det ikke prangende. Væksten på 6,9 procent i bruttonationalproduktet (BNP) er det laveste niveau i et kvart århundrede.

Brexit og frihandel

Hvad har det indre marked i virkeligheden givet EU's og Storbritanniens borgere? Den britiske befolkning er konkret blevet frataget muligheden for at købe Levi's jeans billigt i Tesco, for det blev forbudt af EU-Domstolen.

Læsere af denne bog ved også, at briller fra Silhouette og sko fra Sebago og Converse er blevet dyrere for de britiske forbrugere som følge af EU-Domstolens valg af regional konsumption. På næste side er omtalt sager, hvor forbuddet mod frihandel er ført til højere priser på CD-plader og fotografiapparater. Retssagerne om frihandel er ganske vist stilnet af, men det er fordi, importørerne har rettet ind, efter at alle, der har kæmpet for frihandel, har fået én over nakken.

Også Storbritannien er en gammel handelsnation, og mange britiske vælgere går ind for frihandel, men hvem skal de stemme på for at få frihandel tilbage? Det er svært at sige præcist, hvornår frihandel blev afskaffet i EU, og lige så svært er det at finde en politiker, der vil kæmpe for at få frihandel genindført. Spørgsmålet har ikke været på den politiske dagsorden i Danmark siden 2002, og i EU har det ikke været drøftet siden den 9. juni 2000 (side 530).

Selvom vælgerne har været meget tålmodige og givetvis i årevis har håbet på, at det europæiske projekt ville blive reddet ad politisk vej, er der grænser for deres tålmodighed. Da de britiske vælgere uventet fik chancen for at stemme om Storbritanniens medlemskab af EU, var der ikke udsigt til, at frihandel med tredjelændene ville blive muligt som medlem af EU. Så hvis de ville have fri adgang til varer fra tredjelændene igen, var de nødt til at stemme "leave".

Hvordan vil det gå, hvis vi får en folkeafstemning i Danmark? Jeg er selv dybt splittet, for jeg elsker det oprindelige europæiske projekt, men jeg er lige så stor tilhænger af frihandel og kulturel frihed, og for tiden er det uforeneligt med EU. Afskaffelsen af frihandel er et stærkt kort, der er givet til modstandsbevægelsen.

Kristian Thulesen Dahl (DF)

Et af de bedste kort, EU-tilhængerne har haft for EU, forsvinder med det her. Man vedtager uden blusel at gennemføre et direktiv i dansk ret, som begrænser konkurrencen, og noget af det, der lige præcis har været svært at argumentere imod, når EU-tilhængerne er kommet med det, har været, at en af de gode ting, EU faktisk skaffede os, var bedre konkurrence til gavn for forbrugerne. Og her går man med fuldstændig åben pande ind og vedtager - med stort flertal ser det ud til, efter at man har vredet armen rundt på Socialdemokratiet - et forslag, som begrænser konkurrencen til skade for forbrugerne.

denskjultekorrupsion.dk/video35

Tredjebehandling af L 19 i Folketinget, 11. december 2002

CD settlements forces prices up

An online music seller has been forced to raise its prices after settling out of court with the music industry in a row over imported CDs.

The British Phonographic Industry (BPI) and CD-Wow! were due to have gone to court in two weeks time. CD-Wow! has been accused of violating UK copyright law by importing cheaper CDs from outside Europe to the UK. The retailer says it will now raise UK CD prices by £2 as it will have to buy more expensive CDs from Europe.

CD-Wow! currently charges £8.99 for a CD in the Top 75 albums chart, but will now have to add a £2 surcharge to any CDs delivered in the UK or Ireland from this Sunday, director Philip Robinson told BBC News Online. He said the company had decided to settle because they were "a small business" and it would be financially "imprudent" for them to try and take the case to the Court of Appeal or the European Court.

Mr. Robinson also said all of CD-Wow!'s products had been brought from record companies around the world, and did not include pirated material.

BBC News Online, 21. januar 2004

Canon angriber parallelimporten

Canon Europe går i flæsket på parallelimporten af produkter til Europa. Virksomheden har fået nedlagt fagedforbud mod både en svensk og en hollandsk forhandler.

Canon strammer kursen over for krænkelse af virksomhedens varemærker og går samtidig til angreb på parallelimporten af produkter til det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS). Canon har sikret sig et fagedforbud imod den svenske internet-virksomhed Priskrig for krænkelse af selskabets varemærkerettigheder. Ifølge Canon er det bevist, at Priskrig ulovligt har importeret Canon-produkter fra USA og Asien med henblik på salg i EØS.

Fornyig lykkedes det også Canon at få den hollandske virksomhed Crown International til at stoppe salget af parallelimporterede Canon kameraprodukter til EØS - et salg som ifølge Canon krænker selskabets varemærkerettigheder og ophavsret. Udover at stoppe salget har den hollandske virksomhed af domstolen fået besked på at aflevere alle varer, de har på lager, som er i strid med disse rettigheder, og at oplyse alle relevante administrative detaljer. En granskning af disse detaljer kan betyde, at store bøder lurer i horisonten.

Retskendelserne i Holland og Sverige har givet Canon blod på tanden. Virksomheden vil nu også indlede jagten på lovovertrædelser i Spanien, Portugal, UK, Tyskland og Østrig. Grundlæggende er Canon utilfreds med, at varer bestemt til salg i USA og Asien havner i Europa. Euroen står stærkt over for mange andre valutaer, og det betyder, at det i øjeblikket er attraktivt at parallelimportere til EØS.

Computerworld.dk, 16. januar 2006

Bag om Brexit

Desværre har de politiske ledere over en bred kam valgt at tage skyklapper på og blot skruet op for en massiv - og falsk - propaganda i stedet for at forholde sig til de problemer, der fik briterne til at forlade EU.

Lotte Mejlhede fra TV2 News var på valgdagen taget til England, hvorfra hun rapporterede om afstemningens forløb. Allerede kl. 9.35 havde hun talt med den første "leave"-vælger.

- I will be voting "out" to correct a mistake I made 40 years ago.

- Why was it a mistake that you voted "in" 40 years ago?

- Well, when I voted "in" I thought it was just an economic union. And now it's transformed into a political entity that nobody seems to be able to control. The bureaucrats seem to have more control than the democratically elected members. So I think it's a flawed and dysfunctional system.

Som tilhænger af det europæiske projekt smerter det mig lige så meget, som det smerter Bertel Haarder, at det er kommet så vidt.

I modsætning til Bertel Haarder opfatter jeg den britiske vælgers kommentar som et regulært demokratisk synspunkt. Afskaffelsen af frihandel er en mærkbar ulykke, der har ramt EU's almindelige borgere, og som er påført dem af EU, uden at det har været politisk besluttet og uden en offentlig debat.

Problemet er, at politikere som Bertel Haarder og hans kolleger lukker øjnene for den vildledning, der kommer fra folk som Johan Schlüter og Peter Schønning. Hvis de tænkte sig om, kunne de måske se problemet og løse det. Det er bagvendt at give vælgerne og Nej-kampagnen skylden for afstemningsresultatet.

Vælgeren reagerede på, at EU's embedsmænd har overtaget magten, og det har de f.eks. gjort i spørgsmålet om frihandel. Bertel Haarder fremstår mest af alt som en hykler. Af alle Folketingets medlemmer burde han kende baggrunden for regional konsumtion, for han ringede til mig og sagde til mig, at han havde læst *Sandheden som våben*, da regional konsumtion blev indført første gang i 1995. Jeg skrev også til ham i 2002, da regional konsumtion blev indført én gang til, men jeg fik aldrig svar på mit spørgsmål til ham i den forbindelse (side 553).

denskjultekorruption.dk/video36
Brexit-tilhænger, 23. juni 2016

denskjultekorruption.dk/video37
Bertel Haarder, 18. januar 2017

Spørgsmålet var ikke stillet for at drille, men for at få ham til at forstå det vanvittige i Peter Schønnings lovforslag. Jeg håbede, han var ærlig, da han roste EU for dets åbenhed (side 537). Jeg håbede, at han var i stand til at se, at det ikke hænger sammen, når det ikke længere skal være tilladt for butikkerne i EU at importere varer fra tredjelandene.

Bertel Haarder har siden 2002 gjort nøjagtig det samme som sine 178 kolleger i Folketinget - intet! På én som mig, der lever i den virkelige verden, er det nærliggende at opfatte hans kommentarer 15 år senere som "en fuldstændig falsk kampagne".

Anledningen til interviewet i *Go' Morgen Danmark* den 18. januar 2017 var, at han 72 år gammel havde meddelt, at han ville fortsætte som landspolitiker, og Brexit var et aktuelt emne, der optog ham meget:

“Og så er der Brexit, som er en katastrofe. Det er det værste, der er sket i hele mit politiske liv. Og efter den tale, vi fik i går - skrækkelige tale - ser det virkelig alvorligt ud. Det, at hun (premierminister Theresa May) melder Storbritannien ud af det indre marked. Det indre marked, som er det mest succesrige overhovedet. Når vi ikke hører om det, er det fordi, det bare fungerer så godt og er ryggraden i vores velstand og gør, at vi på én gang kan have markedsøkonomi og kapitalisme og samtidig beskytte både miljø og dyr og arbejdskraft og naturgrundlag. Det er genialt. Det er det eneste sted på Jorden, hvor man har sådan noget, og så melder briterne sig pludselig ud på grund af en fuldstændig falsk kampagne.”

Bertel Haarders tale er “skrækkelig” set med mine øjne. Med en sådan opfattelse af Brexit synes det usandsynligt, at han og kollegerne på Christiansborg vil gøre noget for at rette op på fejltagelserne, så det bliver bedre at være borger i EU.

Fungerede det indre marked, da jeg ikke måtte arbejde sammen med Lightning og Pioneer om at markedsføre LaserDisc i Danmark ved udlejning? EU er noget særligt ved at være det eneste sted på Jorden, hvor den internationale industri har lov til at udvælge de kulturelle værker, borgerne må købe i butikkerne i deres eget land, men det er censur og absolut ikke værd at hylde.

Regional konsumtion - begrebet, der kun kendes i EU - står direkte i vejen for EU-borgernes velstand. I 2002 kostede en US\$ mere end 7,50 kr., men i 2008 var kursen faldet til under 5 kr. Varer fra USA var altså faldet i pris med en tredjedel, men kom det forbrugerne til gode? En journalist konstaterede, at danskerne intet mærkede til prisfaldet, og en forbløffet økonom i Forbrugerrådet forklarede, at det kunne tyde på, at konkurrencen på markedet ikke fungerede! Hans upræcise og valne svar viser, at han ikke var klar over, at EU har forbudt butikkerne at købe disse varer i USA, og at producenterne *derfor* kan holde priserne oppe i Danmark.

Du går glip af dollarfesten

Glem alt om prischok på amerikanske varer. Den laveste dollarkurs nogen sinde får du kun glæde af, hvis du pakker rejsetasken. Den historisk lave dollarkurs har ikke sat gang i forbrugerfesten set med danske øjne.

- Når dollaren falder, burde priserne falde, men det sker i et stort omfang ikke. Det kunne tyde på, at konkurrencen på markedet ikke fungerer optimalt. Gevinsten ender hos importøren eller butikken i Danmark - og ikke hos forbrugeren, siger Carsten Holdum, økonom i Forbrugerrådet.

- De varer, der kommer fra USA, er typisk mærkevarer. Derfor lykkes det at holde priserne høje, fordi de har et godt brand, folk vil betale for, forklarer Carsten Holdum. Så Levi's, Ray-Ban og Harley-Davidson tjener stadig kassen i Danmark, selvom deres produkter kan købes for en slik "over there".

BT.dk, 17. juli 2008

Medlemsstaterne giver deres opbakning til handels- og investeringsforhandlinger mellem EU og USA

Den afgørelse, Rådet i dag traf om forhandlingsdirektiverne ("mandatet"), giver Europa-Kommissionen grønt lys til at indlede formelle bilaterale handelsforhandlinger med USA. Medlemsstaterne, der støtter idéen om bilaterale drøftelser, fremlagde de mål, Kommissionen skal forfølge i forhandlingerne på vegne af EU.

Hvad er EU's formål med disse forhandlinger?

Formålet er at øge handelen og investeringerne mellem EU og USA ved at frigøre det uudnyttede potentiale, der ligger i et ægte transatlantisk marked. Aftalen forventes at skabe arbejdspladser og vækst ved at give bedre adgang til det amerikanske marked, opnå større lovgivningsmæssig kompatibilitet mellem EU og USA og bane vej for fastsættelsen af internationale standarder. Hvis der kan opnås enighed om denne vidtrækkende aftale, forventes det, at en europæisk gennemsnitshusstand vil blive 545 EUR rigere, og vores økonomi vil blive styrket med 0,5 % til 1 % af BNP, eller 119 mia. EUR årligt, når aftalen er fuldt ud gennemført.

På et mere konkret plan vil det være målet at fjerne told og andre restriktioner for handelen med varer. Frigørelse af kommercielle tjenesteydelser, tilvejebringelse af størst mulig beskyttelse og retssikkerhed samt lige konkurrencevilkår for europæiske investorer i USA og øget adgang til amerikanske markeder for offentlige indkøb er også blandt målene. Fjernelse af unødvendige lovgivningsmæssige begrænsninger for handelen er et vigtigt anliggende for EU; det samme gælder for opnåelse af bedre beskyttelse af europæiske geografiske betegnelser, lettelse af toldformaliteterne og adressering af konkurrencereglerne.

Memo fra Kommissionen, 14. juni 2013

EU's frihandelsaftaler

Dette til trods fortsætter den politiske propaganda. Handel er naturligvis en forudsætning for en effektiv arbejdsfordeling, men uden et åbent marked og konkurrence vil det aldrig komme forbrugerne til gode.

EU har i det forløbne årti brugt en masse kræfter på diverse "frihandelsaftaler" med USA, Canada og andre. Afskaffelse af told og restriktioner vil gøre det så meget billigere at sende varer over Atlanten, at det vil spare en typisk dansk familie for 4.000 kr. om året, stillede Nick Hækkerup i udsigt som følge af EU's aftale med USA.

Frihandel med USA til gavn for Danmark

En typisk dansk familie på to voksne og to børn står til at få 4.000 kroner ekstra i disponibel indkomst om året som følge af, at varerne bliver billigere.

Handels- og europaminister Nick Hækkerup (S), 22. oktober 2013

Sikke noget sludder. Hvorfor tror han, at industriens besparelser vil slå igennem over for forbrugerne? Det taler imod både erfaringer og økonomisk teori. Der er intet i de såkaldte "frihandelsaftaler", der giver handelen fri, dvs. tillader mig og andre butiksejere at købe varer på markederne ude i den store verden.

Trods det besnærende udtryk, "frihandelszone", i omtalen af frihandelsaftalen med Japan, er der intet i aftalen, der begrænser Canons ret til at forfølge dem, der køber Canons produkter på det åbne marked. Det havde været mere ærligt, hvis Nick Hækkerup havde forklaret, at aftalen reducerer *industriens* udgifter med et beløb, der i *størrelsesorden* svarer til 4.000 kr. om året pr. familie. Men det vil gå som med den billige dollar: Industrien vil selv score gevinsten!

Trods diverse frihandelsaftaler med alle mulige tredjelande, er der ikke røkket ved Fort Europa. Indehaverne af ophavsret eller varemærkeret kontrollerer stadig de varer, der sælges i EU, og intet forhindrer dem i at tage overpriser for de varer, de indfører til EU. Således kunne Levi's - da de solgte jeans på verdensmarkedet til 299 kr. - alligevel forlange 499 kr. i Danmark. Det kan næppe kaldes frihandel!

EU og Japan skriver under på frihandelsaftale

EU og Japan har underskrevet en omfattende frihandelsaftale, som EU-præsident Donald Tusk kalder et klart budskab mod protektionisme. Det skaber en frihandelszone, som dækker næsten en tredjedel af verdens bruttonationalprodukt. EU-Kommissionens formand, Jean-Claude Juncker, siger, at aftalen er udtryk for tillid til "fri og retfærdig handel. Vi viser, at vi bliver stærkere og bedre, når vi arbejder sammen."

Trods frihandelsaftalerne kontrollerer industrien stadig priser og udvalg i EU.

EF-Domstolen truer demokrati og velfærd

Den danske debat om EF-Domstolens indflydelse på udlændingepolitikken dækker over et langt bredere fænomen. Ved at give ret til at hæve børnecheck, barselspenge og bistansthjælp på tværs af grænserne i EU underminerer Domstolen de europæiske politikeres muligheder for at føre socialpolitik. Europa over advarer en række jurister om, at Domstolen sætter demokrati og velfærd under pres.

Danske kvinder skal bare arbejde nogle uger i Sverige for efterfølgende at få ret til i et helt år at få over 25.000 kr. om måneden med hjem i barselspenge fra den svenske stat. Ungarske fædre, der tager vikararbejde i Danmark, har ret til løbende at få sendt en dansk børnecheck hjem til hver af børnene i familien i Ungarn. Græske unge, der tager til Tyskland for at søge arbejde, kan øjeblikkelig få ret til tysk kontanthjælp på linje med tyske statsborgere. Det er ikke politisk besluttet, men derimod EF-Domstolen, der med sine afgørelser har banet vej for disse og andre sociale rettigheder på tværs af grænserne i EU. Selvom det lyder generøst, underminerer Domstolen dermed i praksis den sociale sikring i de enkelte medlemslande. For når staterne ikke længere må gøre forskel på deres egne borgere og statsborgere fra andre EU-lande, er den eneste vej til at forhindre social turisme at indskrænke rettighederne for alle, også for deres egne statsborgere.

Jesper Tynell i Ræson nr. 02/09

Bureaukraterne

Har "leave"-vælgeren uret?

Jeg håbede ligesom Bertel Haarder, at Storbritannien ville blive i EU. Jo, livet som filmimportør er blevet mere besværligt, efter at Storbritannien er blevet til et tredjeland. Alligevel er jeg nødt til at give vælgeren ret.

Embedsmænd og dommere - som ingen har haft mulighed for at stemme på - har mere at skulle have sagt end de folkevalgte politikere. Der er flere eksempler på, at de direkte modarbejder de politiske løsninger og ønsker.

Jeg har gennemgået, hvordan det lykkedes for bureaukraterne at få gennemført et forbud mod at handle med bøger fra USA, hvilket både Mogens Koktvedgaard og Jakob Stegelmann fandt utænkeligt og bizart blot nogle få år tidligere (side 83 og 519), men selvom regional konsumtion har enorme negative økonomiske og kulturelle konsekvenser for EU's borgere, fylder det ingenting i debatten.

Mere debatteret er EU-Domstolens indgreb i medlemsstaternes ret til at føre socialpolitik. Selvom politikerne forsøger at sikre deres politik med utvetydige politiske tilkendegivelser, bliver de gang på gang underkendt af EU-Domstolen, som blander sig i medlemsstaternes beslutninger, når den afgør retssager, og også selv udvider de områder, hvor den har kompetence til at udtale sig.

Jeg vil ikke tøve med at kalde mit eget møde med EU-Domstolen for chokerende. Dengang mit kendskab til EU-Domstolen var baseret på domssamlingen med dens domme og retsmøderapporter, havde jeg stor respekt for den. Jeg fandt dommene velkvalificerede, velgennemtænkte og godt begrundet.

Det ændrede sig, da jeg selv stod med sagerne, og det gik op for mig, at der er meget lidt sammenhæng mellem domssamlingens referater og de problemer, jeg forsøgte at løse ved at gå til EU-Domstolen. Det var relativt klart, at de udsendte advokater fra Danmark og Kommissionen var temmelig påvirket af lobbyisterne, men problemet var et andet med EU-Domstolens dommere. De sjuskede enormt, og de evnede ikke at se deres afgørelser i et større perspektiv.

Det er især forfærdeligt, fordi der ikke er nogen løsning. Hvordan siger man til Europas mest arrogante og magtfulde mænd, at de bør være mere omhyggelige? Dommerne var sikkert gennemgående gode mennesker, men de kom aldrig til at forstå de grundlæggende problemer i de sager, jeg fulgte på nærmeste hold.

I Warner-sagen ville de ikke underkende en begrundet national udlejningsret, der skelnede mellem salg og udlejning. Det var sympatisk, men uden forbindelse til det problem, at Metronome ville have det danske udlejningsmarked for sig selv. I Laserdisken-sagen fandt dommerne det rimeligt, at ophavsmænd i forbindelse med udlejning honoreres i forhold til antallet af udlejninger. Ja, det er absolut en retfærdig løsning, men den blev aldrig gennemført, og det havde intet at gøre med det præjudicielle spørgsmål om beskyttelsen af det danske udlejningsmarked.

I Hokamp-sagen troede dommerne måske, de havde løst en gordisk knude ved at tillade pladebutikkerne at aftale sig til at udleje CD-plader? De fattede slet ikke, at problemet med udlejning af CD-plader var, at lejerne kopierede pladerne!

Dommerne ved EU-Domstolen er begavede jurister, men de har ikke ret meget kendskab til den virkelige verden, og de har ikke blik for konsekvenserne af deres afgørelser. I Silhouette-sagen så de måske udelukkende på Hartlauer som en lidt for smart virksomhed, der snyltede på Silhouettes gode navn. Det var en nem sag med varemærkedirektivets ordlyd, som så ud til at støtte Silhouettes synspunkt, og som blev bakket op af et stort flertal af de fremmødte advokater. Var de mon klar over, at de dermed afskaffede EU's frihandel med tredjelændene?

Jeg har ingen grund til at tro, at dommerne ved EU-Domstolen er kontrolleret af lobbyisterne på samme måde som embedsmændene, men så meget de sjusker, er der heller ikke grund til det. Embedsmændene har magt nok til at blokere for politikernes ønsker, og de er i givet fald smarte nok til at narre EU-Domstolen.

Tror nogen for alvor på, at bureaukraterne vil tillade, at politikerne blander sig i forbuddet mod frihandel, når det har givet monopolerne så megen magt?

Er der sket noget i EU siden ønsket om en debat den 9. juni 2000? Næh!

Er der sket noget siden forhandlingerne i Folketinget i 2002? Næh!

Løftet om, at kulturministeren og økonomi- og erhvervsministeren vil arbejde for at få forholdene ændret i EU-regi, er for længst glemt.

Er der sket noget siden 2010, da jeg overlod faklen til Folketinget? Næh!

De virkelige trusler mod Det Europæiske Fællesskab

De virkelige trusler mod Det Europæiske Fællesskab er ikke Nej-kampagner, men ignorante og passive EU-tilhængere, der har indtaget positioner, hvor de kan gøre en forskel og sikre, at Fællesskabet fungerer - men alligevel intet gør.

Bertel Haarder har indskrevet sig i min bog over EU's største trusler, fordi han sidder passivt og klynker i stedet for at rette fejlene, når EU med rette kritiseres. Hvorfor har han og Venstre intet gjort i de forløbne 19 år for at få spørgsmålet om regional konsumtion på EU's dagsorden, sådan som de lovede i 2002? Hvordan kan han som tidligere undervisningsminister billige den censur, der er påtvunget EU's borgere? Og hvordan stemmer det overens med frihandelstanken i Venstre? Som Pernille Rosenkrantz-Theil spurgte i 2002.

Venstre har aldrig svaret, men fortsætter propagandaen, som om afskaffelsen af frihandel slet ikke er sket. F.eks. sagde Lars Løkke Rasmussen i sin grundlovstale i 2017: "Danmark har vundet velstand gennem handel med andre. Vi er en af verdens førende søfartsnationer og en af de allerstærkeste stemmer for frihandel. Alene i min levetid (og så gammel er jeg altså heller ikke) er Danmarks velstand mere end fordoblet, og vores levetid steget med næsten 10 år. Det er ikke mindst sket, fordi vi i samme periode har fordoblet vores samhandel med omverdenen."

Men fordoblingen af velstand fandt sted, før frihandel med tredjelandene blev afskaffet. Der har kun været en beskedent vækst, siden frihandel blev afskaffet.

Mette Frederiksen er ikke meget bedre. I 2002 var hun særdeles skeptisk over for forbuddet mod frihandel. "Det vil få partiets særlige opmærksomhed," sagde hun under førstebehandlingen, men den opmærksomhed forsvandt som dug for solen. Socialdemokratiets kovending efterlod mig med den byrde at få spørgsmålet om regional konsumtion bragt for EU-Domstolen. Det fandt Kristian Thulesen Dahl helt urimeligt, men Poul Qvist Jørgensen havde kun hovedrysten til overs for mit forehavende. Også for ham var importforbuddet kun en flue i suppen.

Han skød problemstillingen til hjørne og tog den aldrig op igen. Heller ikke Socialdemokratiet reagerede, da Højesteret i 2010 blokerede for en undersøgelse, og jeg blev tvunget til at overlade sagen til Folketinget.

Brian Mikkelsen er naturligvis den største hykler, men indimellem er han nu ganske morsom. Hans opfattelse af fortolkningstvivel er lige til historiebojerne: "Der er ikke nogen som helst tvivl i vores fortolkning af det direktiv... Vi er bare uenige i, hvad resultatet er!"

denkskjultekorruption.dk/video38

Kulturminister Brian Mikkelsen (KF)

Det kan godt være, at det er vanskeligt for Pernille Rosenkrantz-Theil at forstå, hvorfor den danske regering, den danske stat og det danske Folketing skal være duksedreng, men det er sådan set den grundlæggende forskel på ordførers parti og resten af Folketingets partier. Vi overholder de gældende aftaler, der er indgået. Den danske regering indgik under SR-regeringen en aftale med de øvrige lande. Der er gennemført et direktiv, og det er ikke, som

hr. Kristian Thulesen Dahl taler om, et fortolkningsspørgsmål. Overhovedet ikke. Der er ikke nogen som helst tvivl i vores fortolkning af det direktiv. Der er vi klokkeklare på, hvordan vi fortolker det. Vi er bare uenige i, hvad resultatet er.

Kristian Thulesen Dahl (DF)

Og jeg vil gerne foreholde hr. Poul Qvist Jørgensen præcis samme problemstilling, som jeg foreholdt ministeren, og som jeg ikke mener, ministeren forholdt sig til: Kan hr. Poul Qvist Jørgensen forstå, at det kan være meget vanskeligt at forholde sig til, at en borger kan rejse en sag ved EF-Domstolen, få den danske stat som modstander i sådan en sag i en situation, hvor et flertal i Folketinget ytrer sin holdningsmæssige støtte til den sag, borgeren fører?

Poul Qvist Jørgensen (S)

Det kan ikke nytte noget at blive ved med at fremføre hypotetiske spørgsmål, som vi skal forholde os til klokken 12.

Kristian Thulesen Dahl (DF)

I forhold til den anden del fik jeg til gengæld overhovedet ikke noget forsøg på et svar. Jeg har heller ikke fået det fra kulturministeren, og når nu partierne er enige om at stemme for det her forslag, så beder jeg bare om... fordi det er nok ret sandsynligt, at der kommer en sag ved EF-Domstolen om den her lovgivning, når det drejer sig om det, hr. Poul Qvist Jørgensen kalder en flue i suppen.

Poul Qvist Jørgensen (S)

Jeg synes stadigvæk, hr. Thulesen Dahl stiller hypotetiske spørgsmål: Hvordan vil vi forholde os, hvis det kunne tænkes, at en eller anden havde lyst til at rejse en sag, og hvad vil vi banke ind af ressourcer i det? Det kan der da ikke svares på, hr. Thulesen Dahl. Vi vedtager en lovgivning, vi tiltræder og vi implementere infosoc-direktivet, og kommer der noget dårligt ud af det, jamen, så må vi jo se at få det løst, sådan som det danske Folketing gang på gang i andre sager har løst noget, hvis der skulle vise sig et problem.

Kommissionen

Fællesskabets største problem er utvivlsomt, at det er lykkedes for lobbyisterne at få adgang helt ind i Fællesskabets maskinrum, Kommissionen. Jeg tænker ikke på Margrethe Vestager og hendes kolleger. Tværtimod har jeg skrevet denne bog til Margrethe Vestager, fordi jeg anser hende for at være Fællesskabets største håb. Nej, jeg tænker på de embedsmænd, der står med de daglige opgaver og dermed har den reelle magt til at bestemme, hvordan de konkrete - ofte afgørende - sager håndteres, og som forhindrer, at uønskede emner behandles.

Det er hverken Margrethe Vestager eller hendes forgænger, Mario Monti, der har ønsket at forbyde frihandel med USA og de øvrige tredjelande. Intet tyder på, at de to er klar over, at det er sket. Det er derimod Kommissionens embedsmænd, der er arkitekterne bag regional konsumtion, som de fik listet igennem uden en offentlig debat, og trods politisk ønske fra flere sider har de også formået at undgå, at emnet er kommet på den politiske dagsorden.

Det officielle synspunkt er, at regional konsumtion blev indført i 1988 med varemærkedirektivet via formuleringen af artikel 7 (side 458). Der var ganske vist ingen, der var klar over det på tidspunktet. Det var først i 1998, at EU-Domstolen med dom afgjorde, at det havde man altså gjort! Danmark gennemførte direktivet uden at vide det mindste om, at det afskaffede frihandel, og ingen af de 11 andre medlemsstater var spor kloge.

Det efterlader 16 nuværende medlemmer, som aldrig har haft chancen for at deltage i en politisk drøftelse herom. Sverige blev først medlem i 1995, og det var bestemt ikke Sveriges holdning, at landet havde sagt nej til resten af verden, da det blev medlem. Det samme ved vi om Østrig, der også blev medlem i 1995, for det var netop Østrigs princip om international konsumtion, der blev angrebet af Silhouette. Vi har lært, at Danmark og Polen også er modstander af regional konsumtion, men hvilke stater går egentlig ind for regional konsumtion?

Hvornår mener embedsmændene i Kommissionen, at Østrig, Finland, Sverige, Estland, Letland, Litauen, Cypern, Malta, Slovakiet, Slovenien, Tjekkiet, Ungarn, Polen, Bulgarien, Rumænien og Kroatien skal høres herom? Aldrig, formentlig! I hvert fald har embedsmændene i over 21 år formået at undgå, at den debat, der blev efterlyst den 9. juni 2000 (side 530), er kommet på dagsordenen.

Tilsvarende er det usynlige embedsmænd, der har ladet mine klager over FDV og opdelingen af udlejningsmarkedet i EU forsvinde ud i ingenting, og som i den efterfølgende retssag, Laserdisken-sagen, endda aktivt støttede Warners løgne og vildledninger, så markedsopdelingen kunne fortsætte uhindret.

Hvordan skal en rimeligt oplyst EU-borger reagere på dette? Jeg mener, han med god grund kan sige: "Det var ikke det, jeg ønskede, da jeg stemte mit land ind i EU. Det virker ikke. Det er skadeligt for mig og mit land, og politikerne vender bare det blinde øje til. Det er vist bedst at forlade dette foretagende igen."

Politikernes passivitet er utvivlsomt en del af baggrunden for Brexit.